24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6478 — 1 ՄԱՅԻՍ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 1 ՐԷՊ-ԻԼ-ԱԽԻՐ 1325 — 14 MAI 1907 — 24me année № 6478

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ" ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Գրո.
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 108 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 25 Ֆրհ.
ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽՈՐՁ ՄՏԸ ՎՃԱՐԵ

30 հատ 1 դրուագոց փոխ
1 մեծ. ի հատուկ կ'ընդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ارہ ولک

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ԳԱՐԱԿԷՕՋԵԱՆ ՈՐԲԱՆՈՑԻՆ ՇԻՆՈՒԹԻՒՆԸ

ՀԱՐՏԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՄՐՑՈՒՄ

Դարակէօզեան կաակի յանձնաժողովը մտադրած է կառուցանել որբանոց:

Այս որբանոցին արժանութիւնը՝ որ կայ. բաներէն Իրատեով չնորհուած է, որուն համար պարտինք մեր երախտագիտական ջերմ և անկեղծ զգացումները անգամ մը եւս արտայայտել:

Անշուշտ չկրնալիք որբանոցին մէկ քանի գլխաւոր կէտերը նկատողութեան պիտի առնուին կանխապէս, որպէս զի անոնք իր տեսակին մէջ եթէ ոչ մէկ հատիկ՝ գոնէ երկրորդական դիրք մը գրաւէ:

Այս որբանոցը թէեւ բարերարի մը կտակով և անոր գերդաստանին ազնիւ անդամներուն ձեռնտուութեամբ պիտի կառուցուի, սակայն անիկա քիչ մըն ալ հանրութեան պատկանելուն՝ կարծեմ նեղրելի պիտի նկատուի հոս, այս սիւնակներուն մէջ, մէկ քանի նկատողութեան արժանի կէտերը որոշել:

Որբանոցի մը համար նախ մատուր օդ և առատ լոյս պէտք է. առանց ասոնց՝ եթէ գլուխ-գործոց կամ որբանոցի մը տիպար հանդիսացող չենք մըն ալ կառուցուի, երբեք չի կրնար իր գեղագիտական (esthétique) տեսքով կամ յարմար բաժանումներով յիշատակութեան արժանանալ: Արդ՝ անշուշտ այս ամէն նախական կէտերը նկատողութեան առնուելով յարմար դասաւած է Ս. Փրկչեան Հիւանդանոցին դիմացի պարտէզին մէջ կառուցանել զայն, եթէ ուղիղ է թերթերուն տուած լուրը:

Երկրորդ՝ անիկա կառուցուելու է որբանոց մը ըլլալու նպատակաւ և ունենալու է ճիշդ այն երեւոյթը՝ որուն կարելի է որբանոց անունը տալ: Այս երկրորդ կէտին մէջ ճարտարապետն է որ իր արուեստին մէջ ունեցած հմտութիւնը ցոյց պիտի տայ. հոս ալ յանձնաժողովին Պատ. անդամները դիտողութեան արժանի խնդիր մը չեն կրնար ունենալ, երբ անիկա հմուտ ճարտարապետի մը հեղինակութիւն է:

Բնականաբար այս տեսակ հանրային հաստատութիւն մը պիտի կրնայ իր մէջ պէտք եղած բաժինները և սրահները ունենալ. երբեք խնդրոյ առարկայ չպիտի ըլլայ կարծեմ երբ հարկ եղած հողին տարածութիւնը պէտք ըլլայ չկրնութեան և պատրաստելիք ծրագրին կատարելութեան համար: Առնուազն 1200 քառ. մէթր հող պէտք է որ կարելի ըլլայ ըստ արժանւոյն proodk մը պատրաստուի, իր մէջ պարունակելով մեծ սրահ մը՝ ամփիթեատրի ձեւով, մարզարան մը (gymnase), սրահներ, անօթևանութեան և ուսուցչական մանաւանդ մասնաւոր սենեակներ, հիւրանոց, աշխատանոց, ինչպէս նաեւ մեծ ճաշարան մը ընդհանուր որբերուն համար եւն. եւն, որոնց համար անհրաժեշտ է որոշել տարածութիւնը ունեցող հող մը: Անշուշտ ննջարանները ալ պիտի ունենայ իր մէջ, որոնք կրնան վերնայարկին մէջ գետնուուի: Հոս չմոռնանք յայտնել թէ այս տեսակ մեծ և հանրային հաստատութիւններ կամ ուղղակի դպրոց մը, որքանոց մը, երկու յարկէն աւելի չեն կրնար բարձրանալ զանազան առողջապահիկ և ճարտարապետական օրէնքներով:

Բայց բուն խնդիրը այս մանրամասնութիւնց վրայ չէ, քանի որ անոնք արդէն ծրագիրները պատրաստուած ժամանակ բնականաբար նկատողութեան պիտի առնուին բարեյիշատակ Տիգրան էֆ. Դարակէօզեանի կտակին համար կազմուած Յանձնաժողովոյ պատ. անդամներէն: Այլ կ'ուզենք իմանալ թէ այս Որբանոցի ծրագիրներն ալ ուրիշ ազգային չէնքերու նման անպատճառ նոյն անդամներէն մէկուն ծանօթը եղող ճարտարապետի մը ձեռքով պիտի պատրաստուի, կամ ուղղակի անոր հսկողութեան պիտի յանձնուի, չէ թէ ոևէ միջոցով օր առաջ ծրագիր մը պատրաստելու փափաք յայտնող ճարտարապետներու ալ կարեւորութիւն պիտի ընծայուի: Այս խնդիրը կ'ուզենք Յանձնաժողովոյ նախագահ Ս. Պարոյրեանը Հօր և պատուարժան անդամներէն Գաբրիել էֆ. Նորատունկեանի, Մաթիւս էֆ. Ունճեանի, Մկրտիչ էֆ. Մանուկեանի, Եդուարդ էֆ. Դարակէօզեանի և Մկրտիչ էֆ. Ասատեանի նկատողութեանը յանձնել:

Մրցումի համար կարելի է հինգ-տասը ճարտարապետներէ ծրագիրներ ընդունիլ և անոնցմէ ամէնէն յարմարագոյնը նկատելով բուն իսկ Որբանոցին գծագրութիւնը, գործադրել զայն կամ վարձատրել անոր հեղինակը: Այն ժամանակ դարձեալ կարելի է ըստ կամս կարող և փորձառու ճարտարապետի մը յանձնել չէնութիւնը միայն և միայն վերին հսկող մը ճանչնալով անոր ծրագրին հեղինակ ճարտարապետը:

Այս միջոցը անշուշտ թէ՛ նորակառոյց Որբանոցին և թէ անոր ծրագիրը պատրաստելու մուօք ըստ կարողութեան աշխատող ճարտարապետներուն օգտակար պիտի ըլլայ, քանի որ առաջին, անոր չհնութեան ձեռնտու եղող անդամները իրենց ձեռքը պիտի կրնան մէկ քանի տեսակ յատակաձեւեր ունենալ և ըստ այնմ չարժիլ, և երկրորդ՝ մրցման մասնակցող ճարտարապետները քաղաքերութիւն և մէջտեղ մը ընդունելով պիտի կրնան իրենց իսկական տրժանիքը արտայայտել:

Եւրոպայի գլխաւոր քաղաքներու մէջ բան մը չհնուելու կամ պատրաստելու ժամանակ զայն կանխապէս մրցումի կը դնեն, որպէս զի այս կերպով թէ՛ իրենց հատատութիւնը ակնահաճոյ, սիրուն և տոկուն ըլլայ և թէ զայն պատրաստող արուեստագէտները քաղաքերութիւն մրցման դրութիւնը դեռ չէ ընդհանրացած մեր մէջ:

Դարակէօզեան կաակի Յանձնաժողովը որ այնչափ պատուաւոր, անկեղծ և ուղղամիտ անձերէ բաղկացած է, անշուշտ նկատողութեան առնելով մրցման այս էական խնդիրը, պիտի ուզէ անօրինել հարկ եղածը, որպէս զի Որբանոցը ճարտարապետներու լաւագոյնն և ճարտարապետներու լաւագոյնը Որբանոցէն օգտուին:

ԵՐՈՒԱՆԴ Մ. ԳԱԼՖԱՅԵԱՆ
Ճարտարապետ

ՂԱԼԱԹԻՈՑ
Ս. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑՆ
ԴՊՐԱՑ ԴԱՍԸ

Նոր-կիրակին հանդիսաւոր օր մը եղաւ Ղալաթիոյ Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյն համար: Ի լոյս եղած ծանուցումին համաձայն՝ Ս. Պատարագ մատոյց Բարեղիչ Տ. Բարգէն Ծ. վրդ., և նորակազմ Դպրաց Դասը, որ գրեթէ ամբողջովին ներկայ էր, եռաձայն երգեց պատարագի երգերը: Զիլինկիրեանի խումբը հետզհետէ քաշ և կիրթ վարժութեամբ մը ի հանդէս կու գայ: Սիմոնեան՝ երգիչը գոհացուց, և երգեցողութիւնը զգայուն ու ըրթուան ամբողջութեամբ մը արտայայտեցաւ:

Բարոզիչը ազդու քարոզ մը խօսեցաւ՝ խորհրդածութիւններ ընելով Նոր-Կիրակիի խորհուրդին վրայ, և բացատրեց թէ ի՛նչ պէտք կայ Նոր-Կիրակիին և մեր նորոգեալ քարոյական կեանքին հետ: Մեր հոգեւոր, բարոյական կեանքն ալ պէտք ունի և ունի նորոգութեան. և Քրիստոս իր մահով և յարութեամբ առաւ իր հաւատացեալներուն այդ նորոգութիւնը: Մենք՝ քրիստոնեաներս՝ այդ հոգեւորապէս նորոգ կեանքի զաւակներն ենք ու ծնունդները: Ահա այդ մեծ դէպքին նաեւ պատիւը, տարեդարձն է որ կը կատարէ Հայ Եկեղեցին, և Սրբազան քանատեղծը հայկեան ներշնչումով մը հրաւէր կու կարդայ նորոգեալ եկեղեցիներուն, որպէս զի լուռներս բարձր կատարներէն հրաւիրեն Քրիստոսի յարութիւնը՝ հնուհետեւ և ապահովութեան դէմ և պատմեն փրկչին այս մեծ գործը: — Քրիստոնեայ մարդուն նորոգեալ կեանքը պէտք է ըլլայ մանկան կեանքը, այդ անկեղծ, սուրբ, վստահ, անչահախնդիր կեանքը, զոր մատնանիշ ըրաւ Յիսուս, երբ ըսաւ. «Ինչպէս որ այս մանուկներուն պէս չըլլաք, չէք կրնար ապրիլ իմ քարոզած կեանքը. վասն զի երկինքց արքայութիւնը այդպիսիներուն համար է»:

Նորոգութիւնը ինքնութեան մէջ ալ կը խայտայ: Չեր չորս դին նայեցէք: Ծառեր և ծաղիկներ ձեր հոգերուն և խնամքներուն առարկայ դարձած են: Եթէ չխնամքի մէջ դանդնք, չեն ածիր, չեն ուռճանար, չեն գեղեցկանար: Ծառ մը, ծաղիկ մը առանց հոգի և խնամքի գեղեցիկ պիտի չըլլային, և չատ չուտ պիտի վայրենանային, պիտի ապականէին: Նորոգութիւնը պէտք է մշակել հոգւոյս կեանքի մէջ: Ծառին ու ծաղկին տարուած հոգն ու խնամքը անհրաժեշտ է մեր հոգւոյս կեանքին համար. ապա թէ ոչ նեղքին կեանքը կը վայրենանայ և կ'ապականի: Դիտցէք, զգացէք ուրեմն՝ ձեր հոգւոյս նորոգութեան արժէքը. մշակեցէք զայն՝ որ կարող ըլլաք Նոր Կիրակիին խորհուրդը հասկնալ և Սրբազան Բանաստեղծի ըսածին պէս՝ քարոյական կեանքի բարձր և ամուր գլուխներուն վրայ եւած ասրիլ այս հոգեւոր կեանքը և փառաւորել ու փառաբանել հոգեւոր այս նոր կեանքին Հեղինակը, Փրկիչը:

Բարոզիչ Հայր Սուրբը յետոյ խօսեցաւ Դպրաց Դասի կազմութեան և պաշտօնական վաւերացման վրայ, և ըսաւ թէ կ. Պոլսի ամէնէն հին եկեղեցին բահան ու առաջնորդութիւնը կ'ունենայ լուրջ, չինչ, մխիթարիչ, աստուածավայել պաշտամունքի մը ամէնէն կարեւոր մէկ մասը, երգեցողութիւնը, կանոնաւորել: Երգեցողութեամբ միայն պատարագի երգերը պէտք չէ հասկնալ. այլ մեր եկեղեցւոյ բոլոր չարականները, աղօթականներն ու տաղերը, երգերն ու մեղեդիները: Ա.րդեղ երգեցողութիւնը: Ինչ որ Աստուծոյ կը մատուցուի, ինչ որ Հայ եկեղեցւոյ պաշտօնի գոյութեան և պայծառութեան կը նուիրուի՝ պէտք է ըլլայ կատարեալ: Այսպէս՝ երբ կը քարոզենք՝ և չենք դներ անոր մէջ բան մը մեր հոգիէն, մեր զգացումներէն, երբ կը կարդանք՝ և չենք հասկնար ու հասկցներ մեր կարդացածը, երբ կ'երգենք՝ և մեր երգերն ու երգելուելանելները չեն բաւատրեր մեր հոգեկան պէտքերն ու ըղձանքները, երբ անոնք կատարեալ չեն թէ՛ զգացումով և թէ արուեստով, չեն նպատակը հոգեւոր չինութեան, և հատարակաց պաշտամունքը ձանձրալի կը դառնայ:

Երգեցողութիւնը չատ ընդարձակ տեղ մը կը գրաւէ Հայ եկեղեցւոյ ժամակարգութեան մէջ, և ուրախ ենք որ թէ՛ Ազգ. Կեդր. վարժարանէն և թէ դուրսէն բաներպոյտ երաժշտասէրներ իրենց տաղանդն ու նպատաը բերին ու կը բերեն դեռ և կը կեդրոնացնեն Ս. Լուսաւորչի կամարներուն տակ, քաջալերած և արուեստագէտ ուսուցչի մը առաջնորդութեամբ, և իրենց այս անձնուիրութեան համաձայն նպատաը վաւերացուած պաշտօնապէս և օրինուած նոյն ինքն Ս. Պատրիարք Հօր կողմէն այսօր, Նոր-Կիրակիի հետ խորհրդաբար կը կապուի, և Նոր-Կիրակին կը հոչակուի այս հին եկեղեցւոյ այս գեղեցիկ նորութեան հաստատութեան հանդիսաւոր օրն ու տարեդարձի թուականը: Մենք ալ անարժանաբար կ'օրհնենք այս պատմական հոգիները և կը մաղթենք յարատեւութիւն իրենց ջանքերուն և յաջողութիւն:

Եւ յորդորեց ժողովուրդն ալ, որպէս զի նիւթապէս քաջալերեն նորակազմ Դպրաց Դասը իրենց նուէրներով: Մօքի և սրտի պարղ հաճոյք մը պէտք չէ ըլլայ միայն այս ներքաշնակ երգեցողութիւնը, այլ հոգեկան պէտք մը: Երբ այս կերպով կ'ըմբռնենք ատոնց նուիրական աշխատութիւնը, պէտք եղածին պէս պիտի կրնանք քաջալերել զիրենք՝ հոգեւորին փոխարէն տալով նիւթականը, որ միշտ պիտի ըլլայ կարգաւորելու և բարեկարգելու Դպրաց Դասուն նուիրական անյարաժեշտ պէտքերը:

Ս. Պատարագի աւարտումէն ետքը հոգնչնդստեան պաշտօն կատարուեցաւ, առաջին անգամ ըլլալով, նորաձայնակազմ Դպրաց Դասուն հանդուցեալներու յիշատակին: Շարականները չատ յուսիչ եղանակներով երգուեցան, և ետքը թափօր կազմուելով՝ Պատարագիչ Հայր Սուրբը եկեղեցւոյ բակը ելաւ և Դպրաց Դասուն նոր կահաւորուած սենեակի դրան առջեւ կանգ առնելով՝ չնորհ բարեմաղթութիւններ ըրաւ Վեհ. Կայսեր թանկագին կեանքն և արեւչատութեան համար: Ժողովուրդը «ամէն»ներով կրկնեց բարեմաղթութիւնները:

Օրուան հոգեւոր պաշտամունքը աւարտեցաւ Խաչհանդիսատով, որ տեղի ունեցաւ Դպրաց Դասուն սենեակին մէջ:

Հոգեւոր պաշտամունքին ետքը, դպիրները պահ մը չունչ առին, պատուասիրուեցան պհօրհկներով, և ժամը 6ին աւելնները Դպրաց Դասուն ժողովը իր առաջին նիստն ըրաւ՝ Բարեղիչ Տ. Բարգէն Ծ. վ.ի նախագահութեամբ, օրակարգ ունենալով

1. Տնօրէն ժողովոյ ընտրութիւնը,
2. Պատուոյ անդամներու ընդունելութիւնը:

Նախագահ Հայրսուրբը նախ Դպրաց Դասի կանոնագրին կարեւորագոյն մասերը կարդաց, տեղ տեղ բացատրութիւններ տալով. ապա գաղտնի քուէարկութեամբ Տնօրէն ժողովոյ անդամ ընտրուեցան՝

Տեղաք

1. Ա.կայեան Սահակ,
2. Բարունակեան Գառնիկ,
3. Լօքմաճեան Տիրան,
4. Պօյաջեան Հրանտ,
5. Բէկճեան Մամբռա:

Աւելորդ կը համարինք քուէարկութեան պարագաները մանրամասնել: Միայն և համերաշխութեամբ գործադրուած եւ լինցաւ ամէն բան:

Նախագահ Հայրսուրբը քուէարկութեան արդիւնքը ծանուցանելով՝ Տնօրէն Խորհրդոյ անդամները հրաւիրեց կանաչ սեղանին չուրջը և Պահպանիչով օրհնեց ու չնորհաւորեց ղերինք: Ժողովոյ անդամներն ալ չնորհաւորեցին Տնօրէն Խորհրդոյ նորընտիր անդամները:

Ժողովը իր այս նիստին մէջ Դպրաց Դասուն պատուոյ անդամ ընդունեցաւ և արձանագրեց.

Տեղաք

1. Ագթարեան Հրանտ,
2. Թուղլաճեան Գառնիկ,
3. Մանուկեան Հայրապետ,
4. Սարքեան Օննիկ,
5. Բիւրքճեան Կարապետ:

Տնօրէն Խորհուրդը իր առաջին նիստը պիտի ընէ առաջիկայ կիրակի, ժամերգութեան աւարտումէն ետքը, և պիտի կազմէ իր դիւանը:

Ժողովոյ այս նիստին առնչագրութեան մէկ վաւերական պատճէնը պիտի մատուցուի Ա.ծին. Ս. Պատրիարք Հօր, ըստ սրամադրութեան Դպրաց Դասուց կանոնագրին Ծ.ի.րդ յօդուածին, որպէս զի նոյն կանոնագրի Ժ.ի.րդ յօդուածին սրամադրութեան համաձայն Պատրիարքական պաշտօնագրով հաստատուի նորընտիր Տնօրէն Խորհուրդը:

Ժողովը առաջին պատեհութեամբ դարձեալ նիստ մը պիտի ունենայ ընտրելու համար դպրապետը, որ Նախագահը պիտի ըլլայ «Դպրաց Դասուն և իր ժողովներուն», ինչպէս որ կը սրամադրէ վերոյիշեալ կանոնագրին Ժ.ի.րդ յօդուածը:

Դպրաց Դասու կիրակի օրուան հանդէսին ներկայ էին Պատ. Մխամակալուածքեան կողմէ Սահինպէտ Սգն. Ծակոր էֆ. Խաճան և Սգն. Յակոբ էֆ. Ճաղկոբեան, որոնք բարոյապէս և նիւթապէս քաջալերեցին Դպրաց Դասը, քաջալերութիւն զոր առջի օրէն Պատ. Մխամակալութիւնը սիրայօժար կը չռայլէ:

ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

Գալաթիա

ՏԵՂԱԳՐԱԿԱՆ ՆՕԹԵՐ

Եապին Դարահիսարի պիրէն ու արձագրութիւնները.—Երջակայ տանիներն եւ կիրբական վիճակը:

Զորս լեռներու մէջ հաստատուած քաղաք մըն է: Լեռներէն մէկը հարաւային կողմը սար մըն է որուն կողերուն ու գագաթին վրայ կը բարձրանան հնամի պարիսպներ: Հին թաղերը անոր կողերն ի վեր կը բարձրանան, և տուները իրարու հետ միացած, քիւղ քիւղ կը չարաչին հոն, դիւղային տեսքով մը երեւելով ամէնէն առաջ դիտողին աչքին: Եւ հետզհետէ մօտակայ հովիտներուն ու բլուրներուն վրայ կը տարածուին թաղերը: Հոս կը գտնուի Մայր եկեղեցին, փառաւոր և չքեղ աղօթարան մը, Ս. Աստուածածին անունով. հակայ գմբէթ մը և զանգակատուն մը ունի, մինչ ներսը գեղեցիկ նկարներով և ներկով պսպղուն ու խորհրդաւոր տեսք մը ունի: Հիւսիսային կողմը սրբիչ սար մը կը բարձրանայ մէկ երկու սարիրով վերջացուած, այս լեռներէն բուսական ապրին են նոր թաղերը, ճաշակաւոր չինքեր որոնք դրեթէ ամէնն ալ պարտէզներով չրմապատուած են և հիանալի տեսք մը ունին և գեղեցկութիւն, որուն համար «Պիւլպիւլ թաղ» կոչած են զայն: Իսկ արեւելք ու արեւմուտք կը տարածուին ընդարձակ դաշտաւայրեր, հալիմներ և արտեր: Արեւելքի կողմը, գրեթէ մէկ ժամ հեռու կը գտնուին այգիները, ընդարձակ տարածութեամբ. մանաւանդ գարնան աքանչելի տեսարան մը կը կազմեն, բոլոր պտղատու ծառերը կը ծաղկազարդուին գոյնզգոյն և հեռուէն չողչողուն ու գրաստային տեսք մը կը ցուցադրեն, իսկ տեղ տեղ բարձրացած բարտիներն աւելի հասիչ և խորհրդաւոր երեւոյթ մը կուտան այս կանանչազարդ ու ծաղկազարդ այգիներուն: Դեռակ մը երկու ճիւղերով կ'անցնի այգիին տարօրէն և ոսկեզօծուելով այգիին ճաճանչներէն, ակի երկրի նման կը սեղան կի արծաներուն մէջէն և լերան կողին մէջ կ'անյայտանայ:

Վերջապէս աքանչելի դիրք ու տեսարաններ կը տիրեն չորսդին, որոնք օծուելով առողջաբար օդով և ջուրով, մարդկութեան անդորրութիւնը և երջանկութիւնը կը լրացնեն:

Այս գեղանկարը կը տարածուի միչտ հեռուները, պարփակելով իր գեղածիծաղ գոտիին մէջ չատ մը գիւղեր և աւանները:

Տասը ժամ հեռու է Օվա գաշտը, բոլորովին բերրի դաշտ որուն պարարտութեան պատճառն է գետը: Այս գաշտին մէջ կը գտնուին չատ մը գիւղեր, ուր մշակներն իրենց գործին կ'աշխատին առիկին տակ, գոն և ուրախ սրտով, բնութեան գաւակներն են անոնք, պարզութեան և սակաւապետութեան գեղջուկները:

Բոլոր գիւղերու եկեղեցիները քանի դարերու հնութիւններ են, հարիւր մէկ երկու անգամ նորոգուած, դեռ կը պահեն իրենց հին կիները, նահապետական հանգամանքը:

Բոլոր գաւառը չատ բարեբեր է և կ'արտադրէ ամէն տեսակ բոյսեր, ամէն տեսակ պտուղներ, անոյծահամ և ախորժելի տեսակներով, որոնք ժողովուրդին կը բաւեն: Գալով արտադրութեան նիւթերուն, գլխաւորաբար ընկոյզ, բամպակ և մորթ կ'արտադրուի առատօրէն, ինչպէս նաեւ արմաթ և չոր պտուղներ:

Գաղաքին, այսինքն արդի Շապին Գարահիսարի հայ բնակչութիւնը բաւական զարգացած է և չատ կը չահագրգռուի կրթական հարցերով. արդէն Առաջնորդ Ս. Հայրն ալ կ'աշխատի լաւագոյն վիճակի մը հասցնել քաղաքին և չրջականերուն գպրոցները:

Գաղաքին գպրոցը Հոգաբարձութեան մը միջոցաւ կը մատակարարուի, որ կ'ոըոշէ ուսուցչական մարմինը: Մէկ նախկինարան կայ, ուր կը չաճախեն բոլոր աշակերտները. դասատուներուն մէկ մասը տեղացի են, և հարիւր մէկ երկու հատը ուրիշ տեղերէ:

ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի ԹՈՐԹՈՆԸ —55—

ՅԱՆԻԷԼ ԼՐՋԻԻՕՐ

ԿՈՂՋ ՄԸ ԿԵԱՆՔԸ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍ

ԶԱԻԱԿԸ

Ը.

ԿԱՆԱՅԻՑ ԵՐԿՈՒ ՍՏՏԵՐ

Ալբլին այդ հնչասլի սենեակէն ներս մտաւ, որ խոշոր պատուհանի մը լոյս կ'առնէր, մուալինէ ու ժանեակէ վարագոյրով մը զարդարուած:

Իր փափկամշակութիւնը գոհացում գտաւ և միեւնոյն առեն վախ մը պատեց զինքը: Վարանումով յառաջացաւ դէպ ի սենեակին մէջտեղը:

Տանտիրուհին նստած ու կռնակը դրան դարձուցած էր, նամակ մը գրելու զբաղած:

Ալբլինի ապշահար լռութեան հանդէպ, սրտաճմլիկ ժպիտով մը յարեց Սօլանժ.

—Ի լուր աշխարհի պիտի հռչակեմ թէ իմ զաւակս է Թիէննոն, եթէ երբեք այդ քանին չնորհիւ կարենամ տալ ձեռքդ անգլնել:

Սանտուն, աչքերը արցունքով լցուած, սա պատասխանը միայն կրցաւ տալ.

—Տիկին կոմսուհի, գոհ եմ որ այդ փոքրիկը ձերն է:

—Ինչո՞ւ համար:

—Որովհետեւ... ես ալ չեմ գիտեր որուպէս... Ինձի պէս խեղճ աղջիկ մը ինչգինքն չի թոյլատրեր սիրել ձեզի պէս ազնուական կին մը:

Սօլանժ բռնեց սանտուին ձեռքը:

—Ալբլին, ինչ կ'ըսէք: Երկուքս ալ կին ու մայր ենք... իմ զաւակս, ձերն է գրեթէ, որովհետեւ դուք դիեցուցիք զանի: Ձեր գորովը թանկագին է ինձի համար: Բայց ինչո՞ւ կը սիրէք զիս:

—Տիկին, նախ որ ձեր մայրը, տիկին մարքիզուհին այնքան բարեացակամ գըտնուեցաւ ինձի նկատմամբ: Բայց դուք չատ աւելին ըրիք ինձի: Հէդ յանցաւոր աղջիկ մը բարձրացուցիք, ձեր զաւակը վստահելով անոր:

—Զաւակս... Մեր Թիէննոն... Ո՞ւր է, Աստուած իմ...

—Տիկին կոմսուհին ո և է հետք չէ կրցած գտնել:

—Աւաղ, ո՛չ: Բայց դուք, Ալբլին, ինչո՞ւ համար հոս եկած էք, քանի որ զաւակիս վրայ բան մը չէք գիտեր:

—Ձեզի սպառնացող վտանգ մը իմաց տալու համար եկայ: Բայց չատ ուշ է արդէն: Այդ վտանգն էր Թիէննոյի առեւանգումը: Հիմա կը հասկամ թէ ինչպէս ամէն ինչ իրաքա հետ կապ ունի: Թշուառականը տեղեակ է ձեր գաղտնիքին:

—Ո՞ր թշուառականը:

—Ժէրվէ, Լաւէթթի դռնապանը:

—Ժէրվէ՞... Ուրեմն ան էր: Ա՜հ, չէի սխալեր, գոչեց կոմսուհին:

—Օ՜հ, տիկին, ոչ այդ մարդուն ձեռքէն պիտի ազատէ մեզ:

—Կը վախնա՞ք անկէ:

—Կը վախնա՞մ մի... Շատ չարիք հասցուցած է ինձի... Թերեւս ա՛լ աւելին պիտի ընէ:

—Ձեզի չարիք հասցուցա՞ծ է մի... ինչպէս...

—Իմ փոքրիկ Պէրթիս հայրն է (Սօլանժ չարժում մը ըրաւ): Բայց բռնութեամբ սիրացած է ինձի... Եթէ գիտնայիք, տիկին, ինչ պարագաներու մէջ, Լաւէթթի դարասանին խորը... Ա՜հ, նողկալի բան... զօռացի, սակայն Ժէրվէ բերանս թխմեց... Կարծեցի թէ մեռանելու եմ ես ալ:

—Ինչո՞ւ համար իմաց չտուիք... ինչո՞ւ համար լուռ կեցաք... Ծնողքս պիտի պատքանէին այդ մարդը... Թիապատանութեան պիտի դատապարտուէր ան:

—Ատիկա ես չէի դարձներ աղջկան մը պատիւը... Մնաց որ, սպառնալիք մը ըրաւ...

—Ինչ սպառնալիք...

—Ձեզի և ձեր ընտանիքին վրէժ լուծել, իր դիտցած մէկ գաղտնիքը չհայտնելով:

—Ինչ գաղտնիք:

—Այն առեն չէի գիտեր, բայց հիմա գիտեմ, ըսաւ Ալբլին:

—Իմ գաղտնիքս...

—Այո՛, տիկին կոմսուհի:

—Աստուա՜ծ իմ, ըսաւ Սօլանժ հառաչագին:

Ու Սօլանժի աչքերուն առջեւ պատկերացաւ գիւղական պարտէզին մէջ գործուած արիւնալից առամը, մեղմօքէն լուսաւորուած սիրային թաքստոցը, նամակները գդրոցը՝ բիրտ ձեռքերու կոլմէ խորտակուած: Աչքին առջեւ կուգային նաեւ չինականի կոչտ ձեռքերը և անչնորհ սիլուէթը: Կը յիշէր սիրոյ հրամաններուն հանդէպ ցոյց տրուած անմիջական և գրեթէ մեքենական հնազանդութիւնը:

—Այդ մարդը ուրիշի մը կոյր գործիքն է, մրմնջեց կոմսուհին:

Բայց Սօլանժ նոյն իսկ իր գաղտնիքը գիտցող կնոջ չկայտնեց այդ ուրիշ մարդուն ինքնութիւնը: Ու միտքը ինկան այն առասպելները, որոնց համաձայն, ժէրվէ ողբերգական արկածներ անցուցած էր, մեծ անձնուիրութիւն մը ցուցնելով իր գիւղատրական պետին՝ Մաքսիմ տ'Էրքիւանսիի:

—Տիկին, ինչքինքնիս բարեբախտ կըրնանք համարել որ Թիէննոն այդ աւազակին ձեռքը ինկած չէ, յարեց Ալբլին, որ ամբոխեցաւ Սօլանժի մռայլ, սեւեռուն նայուածքէն:

Ալբլին պատմեց առեւանգումի փորձը: Ամէն ինչ կը պարզուէր մանկամարդ կնոջ մտքին մէջ, գէթ ի մասին իր անցեալ առասպանքներուն և տպագայ վտանգին: Սակայն տղան միչտ անյայտ կը մնար:

Յանկարծ միակ նշոյլը կը կայանար առբանին մէջ որ փոքրին Էթիէն իր հօր կողմէ ետ առնուած էր Ալբլինի քովէն:

Փոխադարձաբար, երկու կիները ապահովիչ եզրակացութիւններ կը հանէին այդ պարագային:

Զէին ուզեր իրենց անձկութեան պատճառը բացատրել, դիրնք չկրկրող սա մտածումը հաղորդել իրարու. «Միայն թէ այդքան բուռն ու հանճարեղ ատելութիւն ունեցող մը կրնայ երեւան հանել այն ապաստանարանը, ուր դրուած է տղան»:

Այդպիսի երկիւղ մը աւելի նշանակալից էր Սօլանժի քան Ալբլինի համար, որովհետեւ առաջինը աչքով տեսած էր այդ առելութեան արդիւնքները: Բայց կոմսուհին չկայտնեց իր վախը:

(Շարունակելի)

ԲԵՐԱԿԱՆ 1 ՄԱՅԻՍ 1907 — ԱՐԾԱԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՎԵՐՋԱՎՈՐՎԵՑ

ՎՇՏԱՏ ՆՈՒ ԴԱՒԹԱՍԷՐԵՑ ՀԱՅՈՑ
ՅԱՂԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՎՐ ՆԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՐ
ՎԱԺՄԱՆ ՊԱՏՃԱՌՆԵՐՆ ՀԱՅՈՑ

(տե՛ս վերջին թերթը. տարբ. համար)

Մեր ամենամեծ պատճառներէն մին, որ մեզ ստիպեց ընդհատել մեր հրատարակութիւնը, եղաւ այն, որ մենք ուզեցինք ամբողջ պատկերը տալ Հայկական հարցին վերջին շրջանի պատմութեան, որ ամենէն կարեւոր շրջանն է անկասկած։ Ուզեցինք ցոյց տալ, թէ ինչպէս Հայկական հարցը, որ ծնունդ առած էր Եւրոպական դիւանագիտութեան ստեղծագործութենէն, ինչպէս այդ հարցը, որ ամբողջ քսան տարի ծառայած էր իբրեւ գործիք Եւրոպական դիւանագիտութեան ձեռքին

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

Ամսագիր գրականութեան, գիտութեան եւ ընկերային կեանքի

Ի. տարի։ 27 մարտի 1907 3-3

Հրատարակութեան տեղը։

Ս. Էջմիածին։ Տպ. «Տպագրութիւն Ս. Աթոռոյ Էջմիածնի»։ 1907։

ՍՈՒՐԲ ԽԱՉ ԳԱՂԱՓԱՐԻՆ ԵՒ ՀԱՅԿ. ՀՂԱՑ ԳԱՂԻԱՀԱՒԱՔՈՒՄՆ

31 մարտի 1907

ՆԱՀԱՏԱԿ ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ

Ս. Խաչի գիւղացի Յակոբ Ղազարեանց Ղազարեան, 31 տարեկան, ամուսնացած, ունի 2 մանուկ զաւակներ, ապրում է Ս. Խաչի գիւղում, ուր եւ ունի իր հայրենի տունը։ Նա ունի 1 ձի, 2 եզ, 2 կով, 1 գոմէշ, 1 էշ, 4 ոչխար, 3 ուլ, 1 խոյ, 1 հնձան, 1 ջրաղաց, 1 ջրհոր, 1 ջրհորակ, 1 ջրհորակի ջրաղաց, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասը, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակ, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասը, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։

Ս. Խաչի գիւղացի Յակոբ Ղազարեանց Ղազարեան, 31 տարեկան, ամուսնացած, ունի 2 մանուկ զաւակներ, ապրում է Ս. Խաչի գիւղում, ուր եւ ունի իր հայրենի տունը։ Նա ունի 1 ձի, 2 եզ, 2 կով, 1 գոմէշ, 1 էշ, 4 ոչխար, 3 ուլ, 1 խոյ, 1 հնձան, 1 ջրաղաց, 1 ջրհոր, 1 ջրհորակ, 1 ջրհորակի ջրաղաց, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասը, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակ, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասը, 1 ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։

ՊԱՐՈՒՆԱԿ

1. Տեղական մասին։ Ս. Էջմիածնի ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։
2. Տեղական մասին։
3. Ժողովուրդ։ Ս. Էջմիածնի ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։
4. Ժողովուրդ։
5. Նամակներ։ Ս. Էջմիածնի ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։
Յայտարարութիւն։
Տարբեր լուրեր։ Ս. Էջմիածնի ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։

ՏԵՂԱԿԱՆ

Ս. Էջմիածնի ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։ Ս. Էջմիածնի ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։ Ս. Էջմիածնի ջրհորակի ջրաղացի կէս մասի ջրհորակի կէս մասի կէս մասը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻՈՒԹԻՒՆ

ՊՕՅԵԼՈՒ-ՊՈՒԿԱ

ՀԱՅԿԱԶՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ

ՊՈՒՍԱՆԻ ՄԷՋ

ՊԱՆԿԱ ՀԱՅԿԱԶՆ ՓՈԽԱՆՈՐԴԱԿԱՆ ԲԱՆԿ

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԿԱՊԻՏԱԼ 10,000,000 ՖՐ.

ՎՃԱՐ. ԳԱՆՈՒՄՆԵՐՈՎ 8 Դեկտ 1906ԹԻ

8,000,000 ՖՐ.

ՊԱՇՏՕՆԱՅ ԳԱՆՈՒՄՆԵՐՈՎ 8 Դեկտ 1906ԹԻ

3,700,000 ՖՐ.

ԿՑԱՐԴ Ի ՆԵՐՔԻՆ

ՊՈՒՍԱՆԻ, ՓԱՐԻԶ, ՄԱՐՍԷԼ, ԼԻՈՆ, ՄՈՆՊԵԼՅԷ, ՆԻՑՑԱ, ՄԱՆՏԷ, ՄՈՆԱԿՈ, ՄԱՐՍԻԼ, ՄՈՆԹԿԱՐԼՈ, ՎԻԵՆԱ, ԲՈՒԴԱՊԵՍՏ, ՍՈՖԻԱ, ՊՈՒԿԱՐԵՍՏ, ՍԱՆԿՏ-ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, ՕԴԵՍԱ, ՌՈՍՏՈՎ ՆԱ ԴՈՆՈՒ, ԿՈՆՍՏԱՆԴՆՈՊՈԼԻՍ, ՍՄԻՐՆԱ, ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԻԱ, ԿԱՀԻՐԷ, ՏԱՄԱՍԿՈՒՍ, ՏՐԻՊՈԼԻ, ԹՈՒՆԻՍ, ՍՈՒՍԱ, ՖԱՍ, ՄԱՐՐԱԿԵՇ, ՏԱՆՃԻՐ, ՍԱՖԻ, ՄԱԶԱԳԱՆ